

En ganske særlig rejse

Af Cecilie Arndt Pietraszek

Min rejse mod Eventure Village begyndte flere uger før jeg nåede mit bestemmelsessted. Egentlig skulle jeg være ankommet hertil i begyndelsen af maj, men det blev til et par ugers rundrejse i Zambia inden jeg skulle nå frem. Det ville jeg ikke have været foruden, for livet i Eventure Village er lettere at forstå, hvis man inden da har haft sine oplevelser med den lokale befolkning og landet generelt :)

Fredag d. 15. maj fandt jeg tidlig morgen mig selv stående i Mpulungu efter en 15 timer lang bustur fra Lusaka. Kun en lille sejltur fra Eventure Village! Jeg kan huske, at jeg havde svært ved at forstå, at jeg nu var så tæt på destinationen. Lake Tanganyika var et fantastisk syn. Og selvom det er svært at tro, er der kun endnu smukkere i Eventure Village. Store palmer, solned- og -opgange over vores store badekar, tætte mangotræer og rødt sand. Og så er der alle de kære dyr, der kun er kommet flere af, mens mit ophold har stået på – 8 små hundehvalpe kom til verden for to uger siden. De besøges flittigt!

I begyndelsen af mit ophold, var Eventure Village ganske fredsommeligt. Eleverne fra NSA var endnu ikke kommet tilbage fra deres ferie. Fredsommeligt – bortset fra den sorte cobra, som bor tæt ved Stone House hvor jeg sover. Tanken om slangen skræmte livet af mig, men den vigtige pointe er, at jeg blev her. Jeg så på en eller anden måde frygten i øjnene og har henad vejen fundet nogenlunde ro med, at jeg ikke altid ved, hvad jeg kan møde på vej i seng. Det har været vigtigt og meget lærerigt!

Efter en uges tid her i drømmeland, ankom eleverne. Det blev en mandag i slutningen af maj fyldt med gensynsglæde, masser af latter, lørdagsrengøring, et møde med fantastiske unge mennesker for os nye frivilliges vedkommende og sol og varme. Det var tydeligt at mærke, at de her unge mennesker kom tilbage til jeres hjem; til en familie, de på under et halvt år har fået og taget del i.

Fra elevernes ankomst og frem, er der kun kommet mere liv i Eventure Village. Modulet står på Health and Nutrition, og eleverne er vilde efter at lære – jeg har aldrig oplevet noget lignende! De klør på, når der er noget de ikke forstår, og har hver især mindst én plan for fremtiden, som de arbejder ihærdigt hen imod.

Undervisningen har også båret præg af matematik; et fag, som især nogle af drengene på NSA er emnente til. Svømning, førstehjælp, debataftener, filmaftener, sport og kajak er blot andre udfordringer, de skønne elever har fået. Der er nogen der har lært at svømme, endnu flere der har lært at yde livsreddende førstehjælp, og jeg kan vist med sikkerhed sige, at alle får nyt stof at tænke over hver eneste dag. Jeg er meget imponeret og samtidig inspireret af disse unge elever. Jeg har svært ved at forstå, hvor lidt de kommer fra, og hvor meget de kommer med. Det er så langt fra virkeligheden i Danmark. Og det er der i grunden meget, der er her i Eventure Village. Faktisk næsten det meste.

Sideløbende med mødet med eleverne, er der mellem os frivillige opstået et sammenhold. Jeg kan mærke, hvordan vi på kort tid er kommet ind på livet af hinanden – jeg tror det er uundgåeligt et sted som her. Vi er sammen hele tiden, og jeg oplever hver dag, at man er klar til at hjælpe hinanden og give sin mening til kende, hvis der er behov for det. Der bliver renoveret både, malet, forberedt undervisning, lavet mad, snakket, grinet og badet. For mit vedkommende er dette sammenhold altafgørende for, at jeg kan være det for eleverne og Eventure Village, som jeg gerne vil være; en ressource og et gladt ansigt. TAK til mit "crew" :)

Alt i alt har mit ophold i Eventure Village lært mig utallige mængder af ting og sager. Eleverne har givet mig indsigt i, hvad det vil sige at vokse op i et land med langt færre muligheder end i Danmark. De har udvist engagement og glæde hver eneste dag. Naturen her – hvad end den indeholder af ukendte mærkværdigheder – har fået mig til at være her mere, nu og her. Og så har de andre frivillige inspireret mig med deres gå-på-mod og forskelligartede syn på sagerne dagligt – og ikke mindst deres gode humør! Jeg må vist slutte med at sige, at jeg er meget, meget taknemmelig for at være kommet hertil :)